RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 11.698 van 4 januari 2016
in de zaak A. 217.594/XIV-36.782

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Geens
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 18 november 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 154.442 van 14 oktober 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 26 november 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 2.6 van het bestreden arrest terecht opmerkt, houdt artikel 8 van het EVRM geen bijzondere motiveringsplicht in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient als annulatierechter wel na te gaan of de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de

voorhanden zijnde feitelijke gegevens van de zaak tot zijn beslissing is gekomen. Waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vervolgens stelt dat “geen hinderpalen […] kunnen worden vastgesteld voor het leiden van een gezins- en privéleven elders” zodat er “geen sprake [is] van een gebrek aan eerbiediging van het gezins- en privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM”, dat “de [aanvankelijk] bestreden beslissing […] niet in[houdt] dat verzoeker voorgoed wordt gescheiden van zijn partner en hun kinderen”, dat de aanvankelijk bestreden beslissing “niet de afgifte [verhindert] van een visum gezinshereniging” en dat “verzoeker […] niet aan[toont] dat zijn belangen enerzijds […] zwaarder moeten doorwegen dan de belangen van de Belgische staat in het kader van het doen naleven van de verblijfsreglementering anderzijds” en hij op omstandig gemotiveerde wijze besluit dat geen schending van artikel 8 van het EVRM voorligt, gaat hij dan ook zijn bevoegdheid zoals voorzien in artikel 39/2, §2, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ niet te buiten. Daarmee wordt ook verzoekers grief betreffende het hoger belang van het kind beantwoord zodat de verwijzing in het bestreden arrest naar een synthesenota uit het administratief dossier een overtollig motief betreft dat de strekking van het bestreden arrest niet kan hebben beïnvloed. Verzoeker gaat bovendien voorbij aan de pertinente opmerking in punt 2.4 van het bestreden arrest dat hij “geen abstractie kan maken van de in punt 1.2. bedoelde beslissing waarin reeds argumenten van verzoeker aan bod komen in het licht van artikel 8 EVRM” en hij “niet dienstig [kan] voorhouden dat de bestreden beslissing een ‘heel andere finaliteit’ heeft dan de in punt 1.2. bedoelde beslissing en dat de motivering die hierin voorkomt in het licht van artikel 8 EVRM niet volstaat”.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier januari tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**Carlo Adams**